

פרק עט

(א) מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: (ב) נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידים לחיתו ארץ: (ג) שפכו דמים במים סביבות ירושלים ואין קוֹבֵר: (ד) היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: (ה) עד מה יהיה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: (ו) שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: (ז) כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: (ח) אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: (ט) עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: (י) למה יאמרו הגוים איה אלהיהם ינדע בגיים {בגוים} לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: (יא) תבוא לפניך אִנְקֵת אִסִּיר כגִּדֹל זרועך הותר בני תמותה: (יב) והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: (יג) ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נוֹדָה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

פרק פ

(א) למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: (ב) רעה ישראל האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: (ג) לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: (ד) אלהים השיבנו והאר פניך ונשעה: (ה) יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: (ו) האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: (ז) תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: (ח) אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונשעה: (ט) גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: (י) פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: (יא) כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: (יב) תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: (יג) למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך: (יד) יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירעה: (טו) אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: (טז) וכנה אשר נטעה מינך ועל בן אמצתה לך: (יז) שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: (יח) תהי ידך על איש מינך על בן אדם אמצת לך: (יט) ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא: (כ) יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונשעה:

פרק קלו

(א) על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: (ב) על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: (ג) כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: (ד) איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: (ה) אם אשפוך ירושלים תשפח ומיני: (ו) תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: (ז) זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: (ח) בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: (ט) אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

פרק נה

(א) למנצח בנגינת משכיל לדוד: (ב) האזינה אלהים תפילתי ואל תתעלם מתחנוני: (ג) הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה: (ד) מקול אויב מפני עקת רשע כי מיטו עלי און ובאף ישטמוני: (ה) לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: (ו) יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: (ז) נאמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: (ח) הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה: (ט) אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: (י) בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: (יא) יומם ולילה יסובבה על חומתיך ואון ועמל בקרבה: (יב) היות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: (יג) כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: (יד) ואתה אנוש כערפי אלופי ומידעי: (טו) אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: (טז) ישימות {ישי מות} עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: (יז) אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: (יח) ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: (יט) פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: (כ) ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: (כא) שלח ידיו בשלמי חלל בריתי: (כב) חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות: (כג) השלך על יהוה יתבך והוא יכלכלך לא

יתן לעולם מוט לצדיק: (כד) ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

פרק נא

(א) למנצח מזמור לדוד: (ב) בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע: (ג) חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי: (ד) הרבה {הרב} כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: (ה) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: (ו) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: (ז) הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: (ח) הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: (ט) תחטאני באזוב ואטקה תכבסני ומשלג אלבין: (י) תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דפית: (יא) הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: (יב) לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: (יג) אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: (יד) השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: (טו) אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: (טז) הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: (יז) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: (יח) כי לא תחפץ זבח ואפתה עולה לא תרצה: (יט) זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: (כ) היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: (כא) אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

פרק צ

(א) תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר נדר: (ב) בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: (ג) תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: (ד) כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: (ה) זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: (ו) בבקר יציץ וחלף לערב ומולל ויבש: (ז) כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: (ח) שתי עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: (ט) כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: (י) ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: (יא) מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: (יב) למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: (יג) שובה יהנה עד מתי והנחם על עבדיך: (יד) שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: (טו) שפחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: (טז) יראה אל עבדיך פגלך והדרך על בניהם: (יז) ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ספר תהילים פרק פט

(א) משכיל לאיתן האזרחי: (ב) חסדי יהנה עולם אשירה לדר נדר אודיע אמונתך בפי: (ג) כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: (ד) כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: (ה) עד עולם אכין זרעך ובנתי לדר נדור כסאך סלה: (ו) ויודו שמים פלאך יהנה אף אמונתך בקהל קדשים: (ז) כי מי בשחק יערך ליהנה ידמה ליהנה בבני אלים: (ח) אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: (ט) יהנה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה אמונתך סביבותיך: (י) אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: (יא) אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: (יב) לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: (יג) צפון ונימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: (יד) לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: (טו) צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: (טז) אשרי העם ידעי תרועה יהנה באור פניך יהלכון: (יז) בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: (יח) כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים {תרום} קרנינו: (יט) כי ליהנה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: (כ) אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: (כא) מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: (כב) אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: (כג) לא נשיא אויב בו וכן עולה לא יעננו: (כד) וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: (כה) ואמונותי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: (כו) ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: (כז) הוא יקראני אבי אתה אלי נצור ישועתי: (כח) אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: (כט) לעולם אשמור לו {אשמר לו} חסדי ובריתי נאמנת לו: (ל) ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: (לא) אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: (לב) אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: (לג) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: (לד)

וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: (לה) לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: (לו) אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: (לז) זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: (לח) כנרתי כון עולם ועד בשחק נאמן סלה: (לט) ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: (מ) נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: (מא) פרצת כל גדרתי שמת מבצרי מחתה: (מב) ששהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: (מג) הרימות מיין צריו השמחת כל אויביו: (מד) אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: (מה) השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: (מו) הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושח סלה: (מז) עד מה יהנה תסתור לנצח תבער כמו אש חממתך: (מח) זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: (מט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: (נ) איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: (נא) זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: (נב) אשר חרפו אויביך יהנה אשר חרפו עקבות משיחך: (נג) ברוך יהנה לעולם אמן ואמן:

פרק צה

(א) לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: (ב) נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: (ג) כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים: (ד) אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: (ה) אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: (ו) באו נשתחנה ונכרעה נברכה לפני יהנה עשנו: (ז) כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: (ח) אל תקשו לבבכם כמריבה כיום משה במדבר: (ט) אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: (י) ארבעים שנה אקוט בדור נאמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: (יא) אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

פרק קז

(א) ה'דו ליהנה כי טוב כי לעולם חסדו: (ב) יאמרו גאולי יהנה אשר גאלם מיד צר: (ג) ומארכות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומנים: (ד) תעו במדבר בשימונו דרך עיר מושב לא מצאו: (ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: (ו) ויזעקו אל יהנה בצר להם ממצוקותיהם יצילים: (ז) ויזעקו בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: (ח) יודו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (ט) כי השביע נפש שיקה ונפש רעבה מלא טוב: (י) ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: (יא) כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: (יב) ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: (יג) ויזעקו אל יהנה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: (יד) יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: (טו) יודו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (טז) כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: (יז) אולים מדרך פשעם ומעונותיהם תענו: (יח) כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: (יט) ויזעקו אל יהנה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: (כ) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:

פרק קז

(כא) יודו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (כב) ויזכחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: (כג) יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: (כד) המה ראו מעשי יהנה ונפלאותיו במצולה: (כה) ויאמר ויעמד רוח סערה ותרום גליו: (כו) יעלו שמים נרדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: (כז) יחוגו וינגעו כשפור וכל חכמתם תתבלע: (כח) ויזעקו אל יהנה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: (כט) יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: (ל) וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: (לא) יודו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (לב) וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: (לג) ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: (לד) ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: (לה) ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים: (לו) ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: (לז) ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: (לח) ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: (לט) וימעטו וישחו מעצר רעה ונגון: (מ) שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: (מא) וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: (מב) יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: (מג) מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהנה:

פרק צו

(א) שירו ליהנה שיר חדש שירו ליהנה כל הארץ: (ב) שירו ליהנה ברכו שמו בשרו מיום ליום וישועתו: (ג) ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: (ד) כי גדול יהנה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: (ה) כי כל אלהי העמים אלילים ויהנה שמים עשה: (ו) הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: (ז) הבו ליהנה משפחות עמים הבו ליהנה כבוד ועז: (ח) הבו ליהנה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: (ט) השתחוו ליהנה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: (י) אמרו בגוים יהנה מלך אף תפון תביל בל תמוט ידיו עמים במישורים: (יא) ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: (יב) יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: (יג) לפני יהנה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

פרק פו

(א) תפלה לדוד הטה יהנה אונך ענני כי עני ואביון אני: (ב) שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבורח אליך: (ג) חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: (ד) שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: (ה) כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: (ו) האזינה יהנה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: (ז) ביום צרתי אקראך כי תענני: (ח) אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: (ט) כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: (י) כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: (יא) הורני יהנה דרךך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: (יב) אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: (יג) כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה: (יד) אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: (טו) ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: (טז) פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבו אמתך: (יז) עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהנה עזרתי ונחמתי:

תפלת השל"ה

אתה הוא ה' אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמן בגין להשתמודעא אלהותך באמצעות תורתך הקדושה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול.

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך ה' אלהינו שני צוויים. כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אתם את בניכם". והפננה בשתייהן אחת, כי לא לתוהו בראת כי אם לשבת, ולכבודך בראת צרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך ה' מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנוני, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות. וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, לתכלית שהם ואני כלנו נעסקו בתורתך הקדושה, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ונדבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך. אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארכים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים נצחיים, כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו [ישמעאל] יחיה לפניך", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך".

כי על כן, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע כשר. ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמצ, אך שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה וביראה פנימית, לא יראה חיצונית, ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד נכת, ותן להם קומה ויפי וחו וחסד, ויהיה אהבה ואחבה ושלום ביניהם, ותזמין להם זיווגים הגונים מזרע תלמידי חכמים,

מזרע צדיקים, וגם זויגס יהיו פמותם ככל אשר התפללתי עליהם, כי זכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

אתה ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כוננתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה, על כן ענני ה' ענני, בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. ובגללם תושיע בנים להיות הענפים דומים לשרשם, ובעבור דוד עבדך רגל רביעי במרפבה, המשורר ברוח קדשך.

שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרכיו: יגיע פניך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשריך כגפן פריה בירכתי ביתך בנך בשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה כי כן יברך גבר ירא ה': יברך ה' מציון ויראה בטיב ירושלים כל ימי חייו: ויראה בנים לבניך שלום על ישראל:

אנא ה' שומע תפלה יקים בנו הפסוק, נאני זאת בריתי אותם אמר ה', רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיו, לא מושו מפיו ומפי זרע ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

סליחות

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. גם היום יושעו מפיו שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

שעריך הם דופקים בעניים ודלים. צקון לחשם קשוב זה שוכן מעלים. כי אתה:

פחודים הם מכל צרות ממחרפיהם ומלוחציהם. נא אל תעזבם יהוה אלהי אבותיהם. כי אתה:

טובותיך קדמו להם ביום תוכחה. ומתוך צרה המציאם פדות ורחוקה. כי אתה:

יושעו לעין כל ואל ימשלו בם רשעים. בלה שער וחותרו ויעלו לציון מושיעים. כי אתה:

הקשיבה אדון לקול שועתם. ולמכון שבתך השמים תעלה תפלתם. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. גם היום יושעו מפיו שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

י"ג מדות

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכור לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לעניו מקדם. כמו שפיתוב ונרד יהוה בעין ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת:

נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה:

וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו. עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו. עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי תומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

אָדון הַסְּלִיחוֹת	בוֹחַן לִבָּבוֹת
גּוֹלָה עֲמוּקוֹת	דּוֹבֵר צְדָקוֹת
חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ	רַחֵם עָלֵינוּ
הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת	וְתִיק בְּנִחְמוֹת
זוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת	חוֹקֵר כָּלִיּוֹת

חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ

טוֹב וּמִטֵּיב לַבְּרִיּוֹת	יֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת
כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת	לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת

חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ

מְלֵא זַכּוּיּוֹת	נוֹרָא תְהִלּוֹת
סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת	עוֹנֶה בַּעֲת צָרוֹת

חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת	צוֹפֶה עֲתִידוֹת
קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת	רוֹכֵב עַרְבוֹת
שׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת	תַּמְיִם דַּעוֹת

חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תַּפְּלָתֵנוּ בְּרָצוֹן :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל תֹּאבִדֵנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אֲבָד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּרַךְ אֶת לִחְמֵנוּ וְאֶת מִיָּמֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בִּשְׂרָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בָּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גָּזַר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גָּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דָּרְשָׁנוּךְ הַמָּצָא לָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דָּרַשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הִעָתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בַּתַּפְּלָתֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הִחְזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵל תְּבִישָׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ : וְנִקְרָא וְאֵתָה תַעֲנֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלִפְנֶיךָ : זַכֵּנוּ בְּדִינֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טַהֲרֵנוּ מַעֲוִינֵינוּ : טַהֲרֵנוּ מִטְּמְאוֹתֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ :

בעשרת ימי תשובה מוסיפים :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר חיים טובים :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר צדיקים וחסידים :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר ישרים ותמימים :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר זכיות :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה :

אלהינו שבשמים כתבנו בספר גאולה וישועה :

ע"כ :

אלהינו שבשמים כבש את כובשנו : כלה אל תעש עמנו :

אלהינו שבשמים למענך עשה אם לא למעננו :

אלהינו שבשמים לחץ את לוחצינו : לחם את לוחמינו :

אלהינו שבשמים מלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

אלהינו שבשמים נקם את נקמתנו :

אלהינו שבשמים סמך את נפילתנו :

אלהינו שבשמים סמך את סכת דוד הנופלת :

אלהינו שבשמים ענה את עתירתנו :

אלהינו שבשמים ענו ביום קראנו : ענה מעננו :

אלהינו שבשמים פדנו מידי כל אויבינו : פדנו מידי יצרנו הרע :

אלהינו שבשמים צוה אתנו ברכותיך : צוה אתנו ישועותיך :

אלהינו שבשמים צדקנו במשפטיך : (צדקנו בדיננו) :

אלהינו שבשמים קרב לנו קץ הגאולה :

אלהינו שבשמים קרב לנו יום הישועה : קרבנו לעבודתך :

אלהינו שבשמים ריבה ריבנו וגאלנו : ראה בעיני עמך ישראל :

אלהינו שבשמים רפא כל חולי עמך ישראל : ראה בדחק השעה :

אלהינו שבשמים שעה את שונעתנו :

אלהינו שבשמים שית שלום בינינו : שית שלום בארמנותינו :

אלהינו שבשמים תן שלום בארץ : תן שבע בעולם :

אלהינו שבשמים תן שלום במלכות :

אלהינו שבשמים תן טל ומטר לברכה בעתו בארץ :

אלהינו שבשמים תן זרע לזרע ולחם לאוכל :

אלהינו שבשמים תן לחם לפי הטף לשבע :

אלהינו שבשמים תכון תפלתנו קטרת לפניך :

אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה. עשה עמנו אות לישועה. עשה עמנו אות לרחמים. יראו

שונאינו ויבושו. יחזו אויבינו ויכלמו. כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו :

ברגז רחם תזכר. ברגז אהבה תזכר. ברגז עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. הבט לברית ואל תפר

בריתך אתנו. ענו בעת ובעונה הזאת :

יש מוסיפים :

אלהים אתה נדעת לאולתי ואשמותי. ממך לא נכחדו כל ידונותי. בהעלותי על לבבי גדל משובותי.

כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי. הקשיבה בקול תחנונותי :

רחם ברגז תזכר לדופק שערי חמלתך. העומד כדל שואל מבקש סליחתך. קדמו עיני אשמורות

לספר גדלתך. אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך :

גל עיני ואביטה מתורתך נפלאות. זמרו לשמך מיחלי קץ פלאות. תשוב לנזיהם פזורים בכל
פאות. כי אתה ה' אלהים צבאות :
אלהים צבאות השיבנו. נוראות בצדק תעננו. הבט פני משיחך וראה מגננו. וישמחו כל חוסי בד
לעולם ירגנו. ענו אבינו ענו :